

سخن هفته: نمایشنامه‌ی انتخابات افغانستان

پس از آن‌که دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور امریکا مذاکرات صلح با طالبان را در دقایق آخر لغو کرد، انتخابات ریاست جمهوری که به حاشیه رفته بود و امیدی به برگزاری آن نبود دو باره بر سر زبان‌ها افتاد و این روزها کمپاین‌های انتخاباتی میان نامزدان جریان دارد. هرچند انتخابات پیش‌رو برای فشار بالای طالبان صحنه‌سازی می‌شود. همچنان از قرائن برمی‌آید که نتایج انتخابات ریاست جمهوری جنجالی شده و به نتیجه‌ی مطلوب نخواهد رسید. اگر برنده هم داشته باشد کسی خواهد بود که صلح را اولویت کاری خود قرار داده و آماده‌ی کنار رفتن از قدرت در صورت به نتیجه رسیدن مذاکرات صلح میان امریکا، طالبان و افغان‌ها باشد.

ترکیب تکت‌های انتخاباتی به شدت نامتوازن است. دموکرات در کنار اسلام‌گرا، کمونیست در پهلوی مجاهد اسبق و قوم‌گرا در کنار دموکرات قرار گرفته‌اند و نجوای پیروزی سر می‌دهند. چهره‌های خسته‌کن و ناکام که به هیچ چیزی دیگر بجز منافع شخصی شان فکر نمی‌کنند و مردم را به زور پول به کمپاین‌های انتخاباتی شان می‌آورند. حتی یک تعدادی در حین کمپاین‌های انتخاباتی کشته شده‌اند.

افکار عمومی مردم تمایلی به شرکت در انتخابات ندارد. چون مردم از تجربه انتخابات‌های قبلی به این نتیجه رسیده‌اند که انتخابات دموکراتیک مشکل شان را بیشتر ساخته و تفرقه و جنجال‌های قومی را افزایش می‌دهد.

باوری که اکثر مردم افغانستان به آن رسیده‌اند، این است که نظم دموکراسی امریکایی در آوردن ثبات سیاسی، امنیت و آرامش، رشد اقتصادی و کاهش فقر ناکام مطلق مانده است. از همین‌رو خواه مردم در انتخابات اشتراک کنند یا نکنند نتایج آن با تقلب همراه بوده و برنده توسط رأی مردم نه، بلکه امریکا هرکسی را که خواسته باشد، تعیین می‌کند و نتیجه نهایی انتخابات کامیابی فرد مورد نظر امریکا است.

انتخابات مسخره‌ای ۲۰۱۴ گویای این ادعا است که در آن رأی مردم اصلاً مدنظر گرفته نشد و حتی رأی کسانی که انگشت‌های شان بخاطر اشتراک در انتخابات از سوی مخالفین دولت بریده ش حساب نگردید؛ در نهایت این جان کری وزیر خارجه امریکا بود که برخلاف رأی مردم، حکومت وحدت ملی را اساس گذاشت و این مفکوره را که گویا مردم می‌تواند زعیم شان را انتخاب کنند واضحاً به تمسخر کشید.

شعارها و ادعاهای دروغین همچو آزادی انتخاب و این‌که رأی دادن تغییری را به میان می‌آورد، که زمانی توسط سیکولرها و جامعه‌ی مدنی تبلیغ و ترویج می‌گردید، دروغ ثابت شده و حالا خودشان نیز بدان بی‌باور شده‌اند.

بی‌باوری مردم مسلمان افغانستان برای اشتراک در انتخابات دموکراتیک این ادعای غریب را به چالش کشیده که مردم افغانستان به دموکراسی باور دارند. دموکراسی که در هجده سال اشغال افغانستان توسط امریکا و ناتو به زور سلاح‌های کیمیاوی، طیارات بی‌پیلوت و میلیاردها دالر برنامه‌های ترویج ارزش‌های دموکراسی تحمیل گردیده است، جای پایی در میان مردم پیدا ننموده و مردم با بی‌اعتمادی به این پروسه می‌نگرند.

در نهایت باید گفت هجده سال گذشته واقعیت برنامه‌های دموکراتیک و امریکایی به‌شمول انتخابات به مردم مانند آفتاب روشن گشت. این برنامه‌ها به‌جای صلح، خون‌ریزی و به‌جای پیشرفت، فقر و ذلت را افزایش داد. حالا وقت آن رسیده که راه و روش خود را از نظم امریکایی جدا ساخته و برای این مسئله تلاش ورزیم تا برنامه اسلام را روی صحنه بیاوریم. چون تا زمانی‌که اسلام ما را از این حالت سیه‌روزی و بدبختی نجات ندهد هیچ فکر و اندیشه‌ی نمی‌تواند این کار را انجام دهد. پس از دعوت به سوی خلافت با تمام قوت حمایت کنید و در مقابل پروسه‌های دموکراتیک بیایستید.

مصدق سهاک

عضو دفتر مطبوعاتی حزب‌التحریر - ولایه افغانستان